

участва заедно с други будни младежи от града при изгонването на гръцкия владика от Сливен по време на черковна служба през м. юли 1859 г.

На 12 декември 1877 г., по време на Руско-турската освободителна война /1877-1878 г./, 24 сливенски първенци са задържани и хвърлени в затвора. След 3 дни, оковани двама по двама във вериги, са откарани в Цариград, а на 25 декември 1877 г. са изпратени на заточение в гр. Боло, Мала Азия. Между тях е и Димитър Боев. След подписването на Санстефанския мирен договор на 3 март 1878 г. заточениците са освободени и върнати в Сливен.

Димитър Боев е председател, кмет, помощник-кмет и общински съветник цели 16 години – от 16 април 1878 г. – до 8 май 1894 г.

Член е на Народно-либералната партия /стамболовисти/. Народен представител е в VI-то ОНС през 1890 г. и през 1893 г. в IV ВНС.

В ДА – Сливен се съхраняват протоколите на Сливенския градски общински съвет за избирането на Димитър Боев за кмет. В един от тях е записано: "... председателското място е на най-стария от членовете на съвета, а именно Иван Чинтулов. След това пристъпи се към произвеждане избора за кмет по тайно гласоподаване чрез бюлетини, които от после като бяха проверени, резултатите показаха, че Димитър Боев е получил 12 гласа... От този резултат понеже се узна, че вишегласие е получил Димитър Боев, той биде прогласен от съвета за избран за кмет."

Димитър Боев е първият кмет на град Сливен.

За него Йордан Василев – Богдар пише в "Паметна книга на кметовете": "Току що извикана на живот, градската община му поставя своите първи просветни задачи. За да задоволи нуждите на града, започва строежа на девическата гимназия и старото /вътрешно/ здание на мъжката. По сетне, през 1889 и 1890 г. строи с общински средства сгради за артилерийска и пехотна казарми. С това се слага началото на военния гарнизон, който в последствие се